

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXVI. (20)

No. (Štev.) 14

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

6. aprila 1967

Ob otvoritvi

Ukrajinske univerze s slovenskim oddelkom

Zakaj poudarjamo ta dogodek na prvem mestu našega tednika?

Ukrajinska katoliška univerza sv. Klementa v Rimu je nastala iz duha, Vatikanskega ekumenskega koncila, ki se ga je udeležil tudi najvišji predstavnik ukrajinske grško-katoliške Cerkve, vrhovni arhiepiskop in metropolit galicijski Josip Šlipij. Ta je do tedaj bil čez 15 let v sibirskih komunističnih ječah, iz katerih ga je osvobodil papež Janez XXIII. in ga takoj imenoval za kardinala. Že januarja 1966 je ustanovil Ukrajinsko univerzo v Rimu, kateri je papež Pavel VI. dal svoj posebni blagoslov. V koncilskih pogovorih s tukajšnjim apostolskim vizitatorjem Ukrajincev prevzvišenim škofom Andrejem Sapeljakom pa je vstala ideja, da bi spomin na 70-letnico prvih ukrajinskih vseljencev v Argentino poudarili s tem, da se ustanovi v Buenos Airesu podružnica te univerze v obliki Humanistično-filozofske fakultete. Ta se je ustanovila z dekretom kardinala Šlipija 1. 10. 1966, ki je postavil za protektorja fakultete škofa Sapeljaka, za organizatorja pa prof. dr. Bogdana Halajczuka. Tako je nastala ukrajinska univerza pri katedrali na Ramón Falcónu 3950, v najbližji sosesčini Slovenske hiše.

Ta univerza ima namen vzgajati predvsem ukrajinski znanstveni naraščaj duhovno-krščansko in ukrajinsko-narodno, pa tudi Argentincem posredovati vrednote vzhodno-evropskega sveta. Ukrajina je naravnost poklicana, da vzdržuje most med Zahodom in Vzhodom, tako v vseh panogah filozofsko-humanističnih disciplin (jezik, literatura, kultura), zlasti pa v znanstvenemu pripravljanju zedinjenja Cerkve v ekumenskem smislu. V velikem imatorej to nalogo proti Vzhodu, kot jo je imela in vršila Slovenija v smeri proti Balkanu; obema pa je skupna tudi težnja, da s svojimi problemi seznanijo Zahod, ki nas tako malo pozna.

V tej težnji so prišli ukrajinski in slovenski znanstveniki do soglasja, da slovenski znanstveniki pomagajo ukrajinski univerzi, oni pa dajo Slovencem slovenski oddelki, kjer bi mi mogli sami v svojem jeziku na visokošolski gladini obravnavati svoje narodne znanosti in vzgajati v teh panogah svoj znanstveni akademski naraščaj oz. mnogim pomagati, da dovrše akademski študij.

Tako je ukrajinska fakulteta tudi — slovenska! In to je treba dvakrat poudariti. Emigracija po drugi svetovni vojni je razvila s tem svoje šolstvo od najnižjih otroških vrtec, preko ljudskih šol do slovenske gimnazije in zdaj — do visokošolske stopnje in pomembnosti. Vse z idealizmom in žrtvami.

Pomer tega dejanja za prestiž emigracije je poudaril dr. Krek. Imamo del slovenske visoke šole v daljni Argentini! Imeli smo jo že: bogoslovno fakulteto v Adroguetu, ki pa je s smrtjo škofa Rožmana prenehala, ker je bila osebno vezana na škofa kot ordinarija. V vsej 600-letni avstrijski zgodovini je nismo imeli in še v Jugoslaviji je šla trda borba zarjo. In zdaj so uspeli slovenski emigranti, da so za najvažnejše slovenske vede — (jezik, zgodovina, literatura, umetnost, narodopisje) dobili visoko šolo v svojem jeziku. Ta daje možnost, da Slovenci, ki so v Sloveniji, tu ali kjerkoli (taborišče) dobili v Argentini priznano srednješolsko izobrazbo (gimnazijsko maturo, trgovsko akademijo, srednjo tehnično šolo, učiteljske itd.) brez predhodnega dopolnilnega izpita in brez prevedenih dokumentov vstopijo na univerzo in dopolnijo svoj nedokončani študij. Koliko je takih med nami, ki se čutijo manjvredni, ker jim po usodi ni bilo dano končati študije, kajti življenje jih je vrglo iz tira. Zdaj — čeprav v letih — imajo priliko, da z žrtvijo dveh večerov (predvidoma v petkih in sobotah) in študijem doma morejo dopolniti svoje znanje v narodnih vedah. Ni to vprašanje akademske časti, je vprašanje samozvesti in energije, kako se rešiti občutka manjvrednosti. Res da žrtve ne bodo prinašale materialnih dobičkov, prinašale pa bodo izobrazbo, veselje za znanstveno in kulturno delo, utrjevale in utemeljevale bodo slovensko problematiko v preteklosti z namenom boljše jo presojati in

POPULORUM PROGRESSIO

Papež Pavel VI. je v torek, 28. marca 1967, izdal novo encikliko o „Razvoju narodov“, ki je zaradi svoje izredne aktualnosti silovito odjeknila v svetu.

Pavel VI. v encikliki, ki obsega ok. 20.000 besed, poziva bogate narode, naj združijo svoje sile za odpravo lakote, revščine in drugih težav, ki zadevajo današnjega človeka. Prav tako je pozval bogate narode, naj del svojega bogastva, ki ga uporabljajo za vojaške namene, usmerijo v svetovni sklad za pomoč revnim narodom.

Enciklika ugotavlja, da je najvišje stremenje današnjega človeka „biti svoboden revščine, imeti varen obstoj, zdravje, stanovitno zaposlitev, vedno bolj sodelovati v odgovornosti do drugih, brez slehernega pritiska, ki bi žalil njegovo človeško dostojanstvo, biti bolj izobražen: z ero besedo, delati, vedeti in imeti več za biti več.“

Enciklika temeljito razpravlja in daje smernice v problemih kolonizacije in kolonializma, dalje o naraščajočem nesorazmernju modernega gospodarstva, o krščanskem pogledu na gospodarski in industrijski razvoj narodov, o problemu lastnine in njeni rabi in uporabi, o industrializaciji ter industrijskem kapitalizmu, o materialističnem pojmovanju napredka, o nevarnosti pa tudi o upravičenosti revolucije ter o obnovi časnega reda tega sveta.

Glede problemov kolonializma papež ugotavlja, da je svet podedoval iz preteklosti mnoga zadevna vprašanja. „Prav gotovo je treba priznati, da so kolonialne sile pogostokrat zasledovale svoje lastne interese, svojo moč in svojo slavo, in ko so se umaknile, so za seboj pustile ranljiv gospodarski položaj, vezan, rpr. na monokulturni sistem, čigar gospodarska rentabilnost je podvržena hitrim in velikim spremembam. Toda tudi če priznamo nake gotove vrste kolonializma in njegove posledice, pa je istočasno treba poudariti lastnosti in stvaritve kolonizatorjev, ki so tolikim zapuščenim pokrajinam prinesli znanost in tehniko in zapustili dragocene sadove svoje prisotnosti. Čeprav so še tako nepopolne, obstoječe strukture so postale ter so se zaradi njih zmanjšale nevednost in boleznin in se ustvarili ugodni pogoji za zboljšanje življenja.“

„Istočasno pa so se socialni konflikti tako povečali, da so dobili svetoven pomen. Živahna vznemirjenost, ki se je polastila revnih slojev v državah, ki se industrializirajo, se sedaj polasta tudi tistih, katerih gospodarstvo je skoraj izključno poljedelsko: kmetje se tudi začenejo zavedati svoje revščine, katere ne zaslužijo. K temu se pridružuje še prepad, ki loči sloje.“ V nekaterih pokrajinah majhen del uživa civilizacijo, medtem ko večji del prebivalstva nima skoro nobene pravice za zasebno iniciativo in odgovornost, mnogočkrat živeč v razmerah, nevrednih človeške osebe.“

Odpraviti je treba materialno pomanjkanje, prav tako dušne družbene strukture, ki izhajajo iz izkoriščanja oblasti. Vse človeštvo mora stremeti za sodelovanjem v skupni blagor, za mir. Človek mora priznati najvišje vrednote in Boga, ki je vir teh in njihov cilj.“

„Zasebna lastnina ni za nikogar brezpogojna in absolutna pravica. Ni nobenega razloga, da bi si kdo jemal v izključno svojo uporabo dobrice, ki so mu odveč, medtem ko drugim primanjkuje najpotrebnejšega. Pravice do zasebne lastnine se ne sme nihče posluževati v škodo splošnega blaga.“

usmerjati za sedanjost in bodočnost. Dajte nam mladine, ki bo segla po tej prilležitosti in nekaj časa posvetila tudi svoji slovenski višji izobrazbi. Če bomo imeli takšno mladino, bomo imeli bodoče voditelje sloversko zavedne, temeljito poučene v slovensko preteklost v zvezi s celotno srednjeevropsko in vzhodnoevropsko problematiko, še celo s spoznavanjem slovanstva kot takega, kar je bilo vedno slovenska težnja, odkar se zavedamo narodnosti, zdaj ne v smislu romantičnih ali političnih panslavističnih gibanj, ampak notranjega stvarnega spoznavanja.

Lahko bi še naprej razlagali, zakaj moramo biti ponosni na ta slovenski

„Skupni blagor včasih zahteva razlastitev, če zaradi svoje obsežnosti, zaradi neučinkovitosti uporabe in zaradi povzročanja revščine prebivalstvu, dalje zaradi škode, ki jo povzroča državi, zasebna lastnina pomeni oviro za skupen napredek.“

„Industrija, ki je potrebna za gospodarsko rast in za človeški napredek, je istočasno znak in faktor razvoja. Človek s svojim znanjem in s svojim delom polagoma odkriva skrivnosti narave ter uporablja njeno bogastvo.“

„Toda, na žalost, je na teh novih pogojih življenja zgrajen sistem, ki smatra dobiček za glavno gibalno gospodarskega napredka, konkurenco kot najvišji zakon gospodarstva, zasebno last proizvajalnih sredstev kot absolutno pravico, brez omejitev in družbenih obveznosti. Ta nebrzdani liberalizem, ki vodi v diktaturo, je obsodil že Pij XI. kot vir mednarodnega kapitalizma.“

„Toda, kakor je res, da je gotova vrsta kapitalizma bila vzrok za mnoga trpljenja, krivice in bratomorne boje, katerih posledice še vedno trajajo, pa bi bilo krivično, da bi industrializacijo krivili za zlo, ki izvira iz sistema, ki jo spremlja.“

Javna oblast mora pravilno skrbeti za blagor vseh in vsakega posameznika v tem oziru, vključivši v tok skupne aktivnosti zasebno iniciativo, kajti tako se bodo izognili integralni kolektivizaciji, katere zanika svobodo in s tem izvrševanje osnovnih pravic človeške osebe.“

V pogledu demografskega razvoja je možno smatrati, da v rast prebivalstva javna oblast lahko posega, „toda samo z ukrepi, ki odgovarjajo moralnim zakonom in spoštujejo vso svobodo zakoncev. Kajti samo stari lahko odločajo o številu svojih otrok, z odgovornostjo pred Bogom, pred samim seboj in pred otroci, ki jih že imajo in pred skupnostjo, kateri pripadajo.“

Človeštvo narašča na videz hitreje, kakor proizvodnja živil. Na videz se nahaja v slepi ulici. Toda proizvodnja živil v bogatih državah je tako velika, da ne bi bilo treba s strahom gledati na bodoči razvoj, kajti bogati narodi morajo pomagati revnim prav zaradi svojega bogastva. Tudi del sredstev, ki jih odmerjajo za vojaške namene, raj bi spravljali v skupen svetovni sklad za pomoč revnim narodom.

In končno, obračamo se na vse ljudi dobre volje, ki se zavedajo, da pot miru vodi preko napredka v razvoju, da se bo dosegel skupen napredek človeštva, v katerem se bodo vsi ljudje mogli resnično razvijati.“

Pavel VI. je to encikliko, kakor poročajo v Vatikanu, pripravil štiri leta. Od leta 1963 je bila na njegovi mizi mapa z napisom: „O gospodarskem, socialnem in moralnem razvoju: študij za encikliko.“ Pavel VI. je v encikliki uporabil izkustva mnogih gospodarskih, socialnih, političnih in drugih svetovalec, poleg tega pa še ugotovitve, ki si jih je ustvaril na svojih potovanjih po latinski Ameriki in Afriki še pred svojim papeževanjem ter na potovanju v Indijo in v Palestino že kot papež katoliške Cerkve.

Enciklika „Populorum progressio“ je treba smatrati, kakor pravijo v Vatikanu, za nadaljevanje enciklike Leona XIII. „Rerum novarum“ ter enciklik Janeza XXIII. „Mater et magistra“ in „Pacem in terris“.

Vse svetovno časopisje, vsi svobodni

državniki, gospodarstveniki, teologi in druge osebnosti komentirajo ta najnovejši dokument katoliške Cerkve. Odmev je v vsem svobodnem svetu pozitiven ter svetovne agencije objavljajo številne izjave strokovnjakov o problemih, ki se jih enciklika dotika. Za železno zaveso je sovjetska Pravda objavila poročilo o encikliki v desetih vrstah ter dobesedno navaja iz nje le stavek, da

Komunistični partizani v Boliviji

Bolivija je bila minuli teden središče svetovnega zanimanja. Na področju ob tromeji Bolivija-Argentina-Paraguay so se pojavile večje skupine komunističnih gverilcev, ki so začeli ropati železno revno prebivalstvo, jim jemati živino in mučiti moške in ženske, ki so se jim upirali. Največje skupine komunističnih gverilcev so se pojavile v rudniškem področju Camiri.

Bolivajska vlada pod predsedstvom generala Barrientosa je zadevo resno vzela v roke. Gral. Barrientos je sklenil, da bo komuniste takoj v začetku njihovih gverilskih akcij do zadnjega uničil, zlasti, ko je oblastem prišel v roke operativni načrt komunističnih gveril, izdelan v Havani na podlagi sklepov Trikontinentalne konference.

Gral. Barrientos je proti gverilecem poslal dve diviziji vojsstva ter letalstvo, ki so takoj začeli s kleseno operacijo proti komunistom. V nekaj dneh je bil obroč okoli gverilcev sklenjen, nakar se je začel napad na partizane.

Bolivajska vlada se je tudi takoj odzvala prošnji bolivijskega kmečkega prebivalstva na ogroženem področju, da bi se oborožili proti partizanom in se v oboroženih skupinah zoperstavljali partizanskemu ropanju. Bolivijske vaske straže so v nekaj dneh štele nad 600 mož.

I Z T E D N A V T E D E N

V Čilu so imeli v nedeljo, 2. aprila, občinske volitve. Te navadno nimajo tako velikega političnega pomena kot parlamentarne. Toda v Čilu so jih tokrat imele, ker jih je predsednik dr. Frei proglasil za plebiscit, ki naj pokaže, ali ljudstvo odobrava delo krščansko-demokratske vlade ali ne. Opozicija — od komunistov do desničarske narodne stranke — je storila vse, da bi Freijeva krščansko-demokratska stranka ostala v manjšini, toda tudi nedeljske volitve so pokazale, da je krščanska demokracija v Čilu najmočnejša politična sila, čeprav pri občinskih volitvah ni dobila toliko glasov kot pri zadnjih parlamentarnih. Od vseh čilskih političnih strank je še vedno dobila največ glasov, ker so krščanski demokrati dobili 820.429 glasov (36,5%), radikalni 370.828 (16,5%), komunisti 337.140 (15%), desničarski racionalisti 329.584 (14,6%), socialisti 328.560 (14,2 odst.), levičarski nac. demokratje 56.702 (2,5%). Volitev se ni udeležilo do 25%.

Opozicionalne stranke zatrjujejo, da volilni rezultat predstavlja za vlado poraz. O njem ne bi bilo mogoče govoriti, če bi vlada dobila pri volitvah vsaj 39% od oddanih glasov.

Razmerje med opozicijo in krščansko-demokratskim predsednikom dr. Freijem je v Čilu tako napeto, da opozicija letos v začetku februarja v senatu, kjer ima večino, ni odobrila predsedniku odhoda na obisk v ZDA, prav tako je zavrnila dr. Freijev predlog za spremembo ustave v tem smislu, da bi vsak predsednik enkrat v času trajanja svojega predsedniškega mandata mogel razpustiti parlament in senat ter razpisati splošne volitve, če bi to zahtevala razmere in potrebe ljudstva.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Argentina in gverilci v Boliviji

Pojava komunističnih gverilcev v Boliviji Argentino ni presenetila, ker argentinska vlada budno zasleduje ves čas razvoj komunističnih gverilskih akcij v nekaterih južnoameriških državah, še bolj so pa njeni varnostni organi pozorni na delavnost domačih komunistov.

Ker so bolivijski komunistični gverilci začeli svojo prevratno delavnost na področju, ki meji na Argentino, z namenom, da bi pobegnili vanjo, ko se re bi mogli več ustavljati zasledovanju

okrožnica „trdi, da nihče nima pravice imeti več kakor potrebuje, dokler drugim primanjkuje najnujnejše.“ Komunistične in druge levičarske agencije seveda vse komentirajo komunizmu v prid, problem zasebne lastnine kontrolo rojstev in kapitalizma, podobno, kakor so svoječasno komentirali okrožnici „Mater et magistra“ in „Pacem in terris“.

Istočasno z vojaško ofenzivo proti partizanom je bolivijska vlada začela diplomatsko ofenzivo pri sosednjih državah, da bi s skupnim sodelovanjem zatrla komunistično gverilo. V Buenos Aires je v ta namen priletel vrhovni bolivijski letalski poveljnik polkovnik Leon Colle Cueto. Iz Argentine je odletel še k vladam v Brazil, Paraguay in Peru.

Argentina je na bolivijsko mejo poslala nove oddelke orožništva.

Mejo proti Boliviji sta zastražila tudi Paraguay in Brazil, medtem ko čilska vlada zadevne prošnje od bolivijske vlade ni dobila, ker Bolivija ne vzdržuje s čilom rednih diplomatskih stikov, zaradi spora prostega prehoda čez čilsko ozemlje do Tihega oceana.

V Bolivijo so na operativno področje proti partizanom prileteli tudi severno-ameriški strokovnjaki proti gverili. Iz pripovedovanja ujetih gverilcev in zajetja gverilskega vojaškega materiala je razvidno, da sta predvsem Češkoslovaška in Sovjetska zveza oborožili bolivijske partizane, v akcijah pa jih spremljajo tudi komunisti iz Kube, iz Argentine, iz Kitajske in nekaterih evropskih komunističnih držav. Številna mednarodna komunistična sodrga se je zbrala v bolivijskih partizanskih vrstah.

Brazilski predsednik maršal Costa e Silva je izjavil, da bo nadaljeval politiko prejšnje revolucionarne vlade in ne bo spreminjal dekretov o odvzemu političnih pravic raznim osebnostim. Naglasil je pa, da je za pomirjenje v državi ter da bo njegova vlada storila vse za dvig socialne blaginje. Napovedal je tudi velika javna dela.

Ameriški predsednik Johnson je imel v nedeljo, 2. aprila, v gosteh na svojem posestvu v državi Texas diplomatske predstavnike držav Latinske Amerike pri svoji vladi in Organizaciji ameriških držav. Ob tej priložnosti je bil tudi razgovor o ukrepih, ki bi jih bilo še podvzeti za ustanovitev Skupnega latinsko-ameriškega trga. Med tem je ameriška poslanska zbornica že odobrila kredit 1.500 milijonov dolarjev Zvezi za napredek za gospodarski dvig latinsko ameriških držav. Tudi v senatu so že objavili, da bodo odobrili ta kredit.

V Cherbourgu so spustili v morje prvo francosko podmornico na atomski pogor. Do leta 1972 nameravajo zgraditi še drugo.

Madžarski kard. Jozsef Mindszenty je 29. marca dopolnil 75 let svojega življenja. Živi v Budimpešti ter uživa politični azil že več kot deset let na ameriškem poslanstvu.

Indonezijski neodvisni list Svoboda je odgovoril sovjetski Pravdi na njen članek, naj bi indonezijska vlada prenehala s protikomunistično akcijo, z odločno zahtevo, naj se Sovjetska zveza ne vmešava v indonezijske notranje zadeve. Če bi pa Moskva s tako politiko nadaljevala, bo Indonezija odgovorila nanjo s prekinitvijo diplomatskih zvez s Sovjetsko zvezo.

bolivijskih oboroženih sil, je Argentina podvzela potrebne ukrepe, da se komunistična gverilska napadalnost iz Bolivije ne bi mogla prenesti na argentinska tla. Orožniške postaje vzdolž argentinsko-bolivijske meje imajo nalogo, da s svojimi razpoložljivimi silami take komunistične načrte preprečijo. V ta namen je odpotoval v Salto z letalom direktor žandarmerije, div. general Arturo V. Aguirre ter je imel v tem mestu daljši razgovor s poveljnikom 28. pehotnega polka, zatem pa je obiskal orožniške postojanke Ledesma, Aguas (Nadaljevanje na 2. strani)

ŽENA IN NJEN SVET

Anica Kraljeva

Začetek je važen

V družinah, kjer imajo starši čut odgovornosti za vzgojo otrok, se v zadnjem času pojavlja strah pred to nalogo.

Veliko se piše in govori, da prav družini pripisujejo največjo krivdo za zablode moderne revolucionarne mladine. Starši so zbegani. Nekateri čutijo, da jim otroci uhajajo, da jih ne poslušajo, največkrat jim pa kar nesramno povedo, da so zaostali. Kako naj si pomagajo, kako bi morali prav ravnati? Če so prestrogi, ni prav, če popustijo, gre vse preko meje. Poleg teh zmedenih staršev, so pa še hušji krivci oni, ki o tem sploh ne premišlujejo.

„Klapi sem se pridružila,“ piše študentka v Sloveniji. „Ker se moji starši nikoli niso zanimali zame. Bile so jim važne ocene v šoli. Če so bile dobre, sem dobila vse, kar sem želela: denar, največkrat domači ples s prijatelji. Oče in mati sta v službi, jaz sem hči edinka.“

Po vsem svetu pretresa družine nova skrb, starši se počasi zavedajo svojih napak in iščejo pomoči. Svetovni tisk je prepoln pretresljivih družinskih tragedij. Vendar, poleg neodgovornih staršev, težak odgovor za en del izgubljene mladine nosi tudi današnja materialistično usmerjena družba, ki s tiskom, kinom, pesnijo, itd., tepta vse vrednote človeškega dostojanstva in s tem zadušila v mladem človeku dušni polet v idealizmu.

Tudi v naših družinah se pojavlja zmeda zaradi mladine. Skušali bomo skupaj premišljevati, kaj storiti, da bo družina kot najvažnejša ustanova človeške družbe, mogla izpolnjevati svojo dolžnost.

Za dobro ali slabo družino sta odgovorna oče in mati. Onadva sta po zakorski zvezi v zakramentu postala so-ustanoviteljca novih človeških bitij. Ta božji blagoslov jima prinaša največje veselje in najčistejšo zadoščenje, a ju tudi postavlja pred težka vprašanja odgovornosti, ki zahtevajo pamet, iznajdljivost, potrpljenje in stalno božjo pomoč.

S kakšno neverjetno lahkoto stopa je ljudje na to težko pot in kako malo malo vedo o njej! Ni čuda, da marsikatera mladoletna dvojica že v začetku omaga in skuša ubežati že prvim težavam, ki zahtevajo žrtev.

„Ne moreta se še poročiti, čeprav bi se rada. Manjka jima še hladilnik in posoda. Delala bosta še nekaj mesecev pa bo tudi to v redu,“ je hitela pripovedovati srečna mati svoji sosedici. „Jej, jej, kaj pa z otroci bo kaj znala vaša Marica, saj je še tako mlada!“

„Z otroci vsaka zna. Kdo je pa mene učil, kaj? Ko so prišli, smo se sproti učili.“

Marica je seveda pol leta hodila v krojni tečaj, nekaj mesecev v kuharskega, in to je prav; a da bi kupila

knjigo o zakonskem življenju, o negi in vzgoji otrok — to ji še na misel ni prišlo! Njeni mami tudi ne. Jože, ženin, je pa mnenja, da bosta male kričale že kako ugnala.

Uboga Marica! Ubogi Jože! In — ubogi otroci —

Čudno, zares čudno, s kakšno skrbjo se človek pripravlja na razne službe, a v zakon, kjer se oblikuje dragocena človeška osebnost, ki bo lahko v srečo ali nesrečo ne samo njim, ampak svojemu narodu in človeški družbi sploh, stopajo ljudje popolnoma nepripravljene in z lahkim srcem in mimo vestjo.

Taka neodgovornost prinaša hude posledice, ki nosijo nesrečo celim rodovom. Nevzgojen ali napačno vzgojen otrok bo pozneje svojim otrokom nujno slab oče. Omahljiva, lahkomišelnost in raduta mati ne more biti svojim otrokom svetel zgled čednosti.

Večkrat sem že čitala: Svojega otroka vzgajaš že pred poroko. Pretresljiva resnica, a malo upoštevana. Življenje človeštva je kakor nepretrgan trak. Ko mati hčerko vzgaja, v tej že raste vzgojiteljica novega rodu, tako oblikuje oče v svojem sinu bodočega očeta. Z roko v roko v neskončni vrsti se vrača človeški rod k svojemu Stvarniku.

V naši skupnosti žal ni prilike, da bi oni, ki se pripravljajo na zakon, dobili potreben pouk. To je velika škoda. Morda bi z dobro voljo ne bilo nemogoče zbrati skupnino usposobljenih ljudi, ki bi ženinom in nevestam vsaj pokazali na najpomembnejše naloge v zakoru. V tako skupino bi seveda spadali tudi zdravniki, ki bi marsikateri glavobol prihranili zakoncem bodisi v medsebojnem razmerju ali v telesni negi otrok.

Ne vem, če se bo to kdaj zgodilo, a prepričana sem, da bi naši skupnosti bilo v velik blagoslov. Če pa ni prilike za podobno pripravo, naj starši storijo vse mogoče, da svoje otroke pred poroko temeljito pripravijo za ustanovitev nove družine.

V dragoceno pomoč bodo ženinom in nevestam Trstenjakove knjige, ki jih med nami že marsikdo pozna, v njih nas opozarja na nujno potrebne medsebojne psihološke odnose, ki jih mora vsakdo pri sebi in pri drugih poznati, razumevati in upoštevati, ako hoče, da bo sožitje vsaj za silo znosno, prijetno in osrečujoče.

Njegove knjige so velik dar vsem, ker jih je napisal v preprostem jeziku, namenjene najširšim plastem ljudstva in, kakor sam pravi: „mladim in starim, izobraženim in neizobraženim.“

Tudi v španskem jeziku najdemo tovrstne knjige. Nespametno in nevarno bi pa bilo kupiti ali si izposoditi katerekoli knjigo. Ker je na trgu veliko slabih knjig, posebno takih, ki nas lahko zapeljejo v nekrščansko miselnost, je pametno, da pred nakupom vprašamo za nasvet primerne človeka.

Odborniški kandidati za občinske skupščine

Za odbornike občinskih skupščin v Sloveniji je določenih 3.760 kandidatov. Med temi 371 žena in deklet. Do teh kandidatov so prišli tako: Skupina volilcev in posamezni občani so jih predlagali 359, samoupravni organi 510, na sestankih članstva organizacij, in volilcev 1961, vodstvo družbeno-političnih organizacij pa so predlagala 930 kandidatov.

Med predlaganimi kandidati je skoraj polovica, to je 1649 članov zveze komunistov. V revoluciji pa je sodelovalo 989 kandidatov.

Po narodnosti je Slovencev 3675, Srbov 13, Hrvatov 35, Madžarov 24, Italijani 3, Makedonca 2 in 1 Črnogorec.

Po šolski izobrazbi ima nedokončano osemletko 480 kandidatov nižjo gimnazijo 1034, srednjo šolo 1060, višjo šolo 306 in visoko šolo 477 kandidatov.

Še nekaj o ravnopravnosti slovenskega jezika

Septembra meseca lanskega leta je med vožnjo z vlakom iz Trsta proti Ljubljani pri Rakeku padel iz vlaka neki potnik. Čeprav je pri padcu dobil hude poškodbe, se je vse srečno izteklo, ker je bila zdravniška pomoč pravočasna. Ponesrečenec je poslal Zdravstveni dom v Rakeku račun za prevz. z rešilnim avtomobilom od Cerknice do Ljubljane.

Kot socialni zavarovanec je ponesrečenec predložil račun socialnemu uradu v Beogradu s prošnjo, da dolžno vsoto plača Zdravstvenemu domu v Cerknici. Ta je čez nekaj časa res dobil pisanje iz Beograda, toda samo pisanje ne pa denarja. Za odgovor je uradnik socialnega urada v Beogradu porabil kar drugo stran računa Zdravstvenega doma v Cerknici ter je na njej na zahtevo po plačilu računa odgovoril takole:

„Ne razumem slovenaški, službeni jezik je srbohrvatski; prosto ne verujem, da od Cerknice do Ljubljane ima 115 km možda ima i 130 km, ali po mapi nigde, jer znate kako je, kartografi su nepismeni; puno pozdrava a platitcu kada budete poslali tačan račun i da mogu pročitati na srpskom — Miljković Predrag, Beograd.“ V slovenskem prevodu je tole: Ne razumem slovensko. Sploh pa ne morem verjeti, da bi bilo od Cerknice do Ljubljane 115 km; lahko jih je tudi 130 km, saj je znano, da so izdelovalci zemljevidov nepismeni; bom plačal, kadar mi boste poslali točen račun in da ga bom lahko prebral v srbsčini.

V Zdravstvenem domu v Cerknici so v zadregi, ker ne vedo, kako naj prevadejo v srbsčino številke, da jih bo srbski uradnik v jugoslovanski prestolnici znal prebrati, ker jih hoče brati samo v srbsčini.

K vsemu temu ljubljanska Teden-ska tribuna dodaja: „Spet bi lahko spregovorili o slovenščini v naši repu-

Z velikim zadovoljstvom in upravičenim ponosom smo prejeli nedavno vest o ustanovitvi filozofsko-humanistične fakultete s posebnim slovenskim oddelkom v Bs. Airesu kot podružnice Ukrajinske univerze Klementa v Rimu.

Brali smo tudi, da bodo poleg Vas, dragi g. profesor, ki prevzimate vodilno vlogo pri sodelovanju slovenskih znanstvenikov na omenjeni univerzi, tamkaj predavali tudi nekateri drugi naši vodilni javni delavci. To dejstvo je za slovensko politično emigracijo epohalnega pomena in važnosti.

Zdi se odveč naglasiti, kaj ta dosežek pomeni za prestiž in uveljavitev slovenskih političnih izseljencev kot celote. Na drugi strani pa slovenski oddelek daje naši mladini dragoceno priliko, da poleg obveznih predavanj posluša tudi predavanja o slovenskih narodnih vedah v slovenskem materinem jeziku.

Vam in vsem, ki ste pri načrtu sodelovali in mu pripomogli do uspeha, v imenu Slovenske krščanske demokracije — SLS iskreno čestitamo!

Želimo Vašemu delu na novi ustanovi iz vsega srca božjega blagoslova in vsakršnega uspeha. Spremljali bomo Vaša prizadevanja z zanimanjem. Vsak Vaš uspeh bo naš skupen uspeh, s katerim bomo korak bližje h končnemu cilju: z združenimi močmi delati za svobodo slovenskega naroda v domovini in za uveljavitev njegovega imena v svetu.

(Pismo načelnika Slovenske krščanske demokracije dr. Mihe Kreka in njenega glavnega tajnika dr. Puša z dne 11. marca 1967 vseučiliškemu prof. dr. Tinetu Debeljaku)

bliki in o naši zvezni ustavi, ki jo priznava za enakopraven državni jezik, toda dovolj smo že pisali o tem. Cerkniška zgodba je samo ena izmed ilustracij tega važnega vprašanja.“

ARGENTINA

(Nadaljevanje s 1. strani)

Elancas, Embarcación in Tartagal. V tem mestu ga je obiskal bolivijski korzul polkovnik Guido Voltaire Pantoja, ter se mu je v imenu bolivijske vlade zahvalil za ukrepe, ki jih izvaja argentinska žandarmerija v zvezi z izbruhom komunistične gverilske delavnosti v Boliviji.

V omenjenih krajih so pred tremi leti tudi argentinski komunisti poskušali z gverilo, pa so jim načrti spodleteli zaradi odločnega nastopa žandarmerije, ki je uničila vsa komunistična žarišča.

V zvezi z začetkom komunistične gverilske delavnosti v Boliviji je bolivijska vlada poslala v Buenos Aires šefa glavnega štaba bolivijskega vojnega letalstva Leona Colle Cueta, ki je argentinske vojaške oblasti seznanil z vsemi podatki, do katerih je prišla bolivijska vlada o komunističnih načrtih v Boliviji in v ostalih državah Južne Amerike.

Zborovanje za napredek skupnosti

Vlada argentinske revolucije argentinski skupnosti posveča veliko pozornost. Hoče graditi novo družbo ter ji zagotoviti potrebno socialno blaginjo v svobodi in socialni pravičnosti. V ta namen je bilo pri prenosovih zvezne drž. uprave ustanovljeno posebno ministrstvo za socialno blaginjo. Prvi minister tega resora Petracca je nedavno umrl.

IZ PISEM NAROČNIKOV IZ EVROPE

Mladinska založba v Ljubljani, o kateri ste tudi Vi poročali, je naredila z izdajo božične plošče izredno dobro kupčijo. 90.000 naklade in še dražja kot so druge plošče. Prvič so se razlegale božične pesmi po Argovinah in celo na razstavnem prostoru. „Boriteljem“ za novi red je bilo odveč, a dobiček je dobiček, ker je bil res masten.

Književne novosti v domovini

Objavljene ali napovedane v januarju 1967

Komunistični režim v Sloveniji ne dopušta, da bi v domovini poznali kulturno in drugo ustvarjalno delo naše emigracije. Izseljenci pa hočemo poznati domovino v vsem njenem žitju in bitju. Poleg dosedanjih poročil pričenjamo z objavljanjem književnih novosti in drugih dogodkov iz kulturnega delovanja v domovini, da ustrezemo našim bralcem. Vse želje in predloge naročnikov in bralcev bomo upoštevali tudi v bodoče, kolikor bo v naši moči. (Op. ur.)

Pisatelj Ptujkega polja in obrobnih predelov Pohorja Anton Ingolič, je napisal roman „Gimnazijci“, katerega snov je zajeta iz študentovskega življenja s prepletom splošne problematike današnje slovenske mladine. Roman izide pri založbi Mladinska knjiga.

Auguste Rodin, O umetnosti. Pogovori z mojstrom. Napisal Paul Gsell. Pogovori z velikim umetnikom so izšli že v slovenskem jeziku leta 1950. Vsebinska: globoki problemi kiparstva, umetnikov nazor ter o resnosti in odgovornosti umetniškega poklica. Prevod in spremno besedo je pripravil Vladimir Koch. Dodane so fotografije Rodinovih del. Delo je izšlo pri Mladinski knjigi.

Taduesz Rozewicz: Nemir. Izbrane pesmi poljskega pesnika. V uvodu beremo, da je „njegovo delo živo pričevanje in široko se razlegajoči glas človeške vesti“. Prevod je oskrbel Lojze Krakar, izšlo je pri Drž. založbi Slovenije.

Jože Toporišič: Slovenski knjižni jezik, 2. del. Gimnazijski učbenik, ki zajema

ma zgodovino knjižnega jezika od Trubarja do Prešerna, pesniško zvrst jezika, nauk o besedi, besedotvorje, pravopis, oblikovanje in stilistiko. Knjiga je izšla pri založbi Obzorja v Mariboru.

George Sand: Indijana. Pravo ime te francoske pisateljice je Amantine Lucile Dupin. Roman je ozračen proti njenim prejšnjim sentimentalnim delom kot „roman strasti“. Izšel je v zbirki žepnih romanov pri Ljudski knjigi. Poslovenil Silvester Škerl.

Radio-televizija Ljubljana razpisuje natečaj za „Slovensko popevko 67“. Udeleženci razpisa „naj skušajo v svojih delih najti slovenski glasbeni izraz, pri čemer naj bi bile zlasti izrazite pete melodija, izvirnost glasbe in teksta ter sodobnost tematike. Žirija bo izbrala predvsem med vedrimi melodijami.“

V počastitev stoletnice slovenskega gledališča 1867—1967 je izšla v založbi Obzorja v Mariboru reprezentativno opremljena in podrobno komentirana izdaja prve slovenske komedije An-

1 tona Tomaža Linhart. „Ta veseli dan ali Matiček se ženi“. Knjigo je jezikovno pripravil in spremno besedo napisal Alfonz Gspan. Dodan ji je tudi pregled literature in priročen slovarček. — Pri isti založbi je za ta stoletni gledališki jubilej v pripravi še izdaja Drabosnjakovega izgubljenega sina z dodatno študijo dr. Fr. Krefta.

V celjskem gledališču so v režiji Dina Radojevića igrali špansko dramo J. Bonaventura La Malquerida.

Jugoslavija bo letos izdala 9 serij, skupaj 35 priložnostnih znamk: Svetovna razstava „Človek in njegov svet“ 6 znamk. Zdravilne rastline Jugoslavije, 6 znamk. Turizem, v počastitev mednarodnega leta turizma, 6 znamk. Stoletnica Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani, 1 znamka. Mednarodna razstava in sejem lova in ribolova v Novem Sadu, 3 znamke. Teden otroka, 1 znamka. Petdesetletnica oktobrske revolucije, 3 znamke. Umetnost v Jugoslaviji skozi stoletja, VI, 6 znamk. Novoletna serija, 3 znamke. Skupna nominalna vrednost je 54 Ndin.

Dr. Zlatica Hribar je napisala zanimivo knjigo Moj otrok jeclja. V njej govori o razvoju otroškega govora o možnostih pospeševanja govora, vzrokih jecljanja in njega preprečevanju in o stvarih, ki ga ublažujejo in otroku pomagajo pri graditvi govora. Izšla je pri Cankarjevi založbi.

Zoran Jelenc: Motnje in težave našega solarja, ki govori o psihičnih motnjah v razvoju otroka in njih oblikah: nerodnost, nemirnost, razdražljivost,

kljubovalnost, plašnost, napadalnost, pretirano uveljavljanje, lažnivost potepuštvu... izšlo pri Cankarjevi založbi.

Gestrin-Melik: Slovenska zgodovina od konca 18. stol. do 1918. Z vsemi odsevi temeljne značilnosti evropskega družabnega in političnega dogajanja tega časa. Delo je izšlo pri Državni založbi Slovenije.

Jože Koeck: Slovenska jezikovna vadnica za poklicne šole. Delo obravnava pravorečje, pravopis, poglavje o skladnji in vezarju besed v stavke. Knjiga je izšla kot učbenik pri založbi Obzorja v Mariboru.

France Lokar: Posute ceste. Zbirka 25 pesmi, ki govore o cestah, kruhu, smrti in miru. Knjigo je ilustriral ak. slikar Lojze Perko.

Niko Grafenauer: Pedenjped. To je zbirka 34 pesmi z ilustracijami ak. slikarice Lidije Osterc. Izšlo pri založbi Obzorje v Mariboru.

Pesnik Cvetko Zagorski je izdal v samozaložbi pesniško zbirko Molčeči svet. Kritič B. Borko pravi, da v njej hoče „dati tudi bralec to, kar vznemirja pesnika samega in ravdičuje njegovo poetično izpoved. Njegova pesniška beseda teče v ritmu in se ponekod ubere v rimo, motivično pa ni oddaljena stvarnemu življenju...“

V Novi gorici je bil v gledališču Gradnikov večer, posvečen življenju in delu pesnika Alojza Gradnika. Vseboval je recitacije najbolj značilnih umetniških stvaritev, pesnikovo življenje pa so prikazali celo z diapozitivi.

V Cicibanovi knjižnici je izšla prav-

Na njegovo mesto je bil prejšnji teden imenovan 40-letni dr. Julio Emilio Alvárez, mož visoke nacbrazbe, vseuč. profesor ter publicist, ki je sodeloval pri obeh največjih argentinskih dnevnikih La Prensa in La Nación ter v kat. reviji Criterio.

Za napredek skupnosti je bil prejšnji teden v Buenos Airesu sestanek predstavnikov vseh ustanov, državnih in privatnih, ki se bavijo s socialnim skrbstvom, zlasti z zaščito žena in otrok. Na kongresu so bile podane smernice za bodoče koordinirano delo, da bi bili uspehi čim boljši. Na zaključnem zborovanju je prišel tudi predsednik republike gral. Orgánia. V govoru je najprej pozdravil encikliko papeža Pavla VI. in poudaril, da ni slučajno, da osnovni dokumenti in zakoni argentinske revolucije vsebujejo načela, ki so sedaj poudarjena tudi v papeški encikliki. To pa zato, ker napredka ne jemlje samo kot gospodarsko stvarnost in zato odklanja materialistične doktrine. Dobro se zaveda, da brez pravičnosti ni svobode in brez teh pada človek v nečasten položaj, proti kateremu se je revolucija borila in se tudi bo z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga. Bori se, da bi odstranila bedo, nevednost, fizično in moralno zaostalost, gospodarski zastoj, osamljenost, pomanjkanje zvez ter življenje brez horizontov in brez upanja. Da bi dosegla ta cilj, poziva na sodelovanje vse argentinsko ljudstvo. Obveznost izpolniti to hrepenenje skupnosti jo k temu sili in se zato odločno usmerja proti temu cilju. Pri tem je ne silijo nobene volilne obveznosti, da bi dopuščala in se odločala za rešitve, ki niso v skladu z resničnimi potrebami ljudstva. Zato bo revolucija z vso odločnostjo in brez popuščanja izpolnila naloge, ki si jih je postavila.

ljica Frana Milčinskega Desetnica, katero je po narodnih motivih ilustrirala Lidija Osterc ter je smatrara doslej kot najrazkošnejša izdaja.

Armand Lanoux: Poveljnik Wittrin. Roman iz zadnje svetovne vojne v Franciji in o nemškem vojnem ujetništvu. Izšel je v prevodu Severina Šaljaja pri založbi Obzorja v Mariboru.

Daphne de Maurier: Rebeka. „Roman o mrtvi ženi, ki sama ne nastopa več, a je vseeno v knjigi nenehno prisotna.“

Pisatelj Anton Ingolič, je januarja letos slavil 60-letnico življenja. Doma je iz Spodnje Poljskave pri Pragerskem, prav pod vznožjem Pohorja in ob rqb. Ptujkega polja. V svojih delih je v glavnem zajemal iz tega prostornega okolja. Napisal je blizu dvajset romanov in novelističnih zbirk, kakih deset povesti za mladino in več dram in dramskih prizorov. Bil je urednik mari-borske revije „Nova obzorja“, predsednik Zveze mari-borskih kulturnih delavcev, predsednik Društva slovenskih pisateljev... V njegovem jubilejnem letu bo založba Obzorja izdala zadnja dva zvezka njegovih izbranih spisov, ki v celoti obsegajo 10 knjig. Med njegova glavna dela spadajo: Lukarji, Splavarji, Vinski vrh, Žej, Pot po nasipu, Sočna reber, Soseska... V svojih delih je vedno sredi življenja ker jemlje svoje junake in zgodbe iz resničnega življenja.

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

Novice iz Slovenije

UKRAJNI komite Zveze mladine v Karlovcu v javnem pismu zahteva od oblasti, naj takoj zaposlijo okoli 450 fantov in deklet, ki so končali srednje strokovne šole, nekateri tudi fakultete, pa ne morejo dobiti namestitve.

V Novem Sadu bo od 22. septembra do 5. oktobra mednarodna lovska razstava ter sejama lova in ribolova. Imela bo tri dele: razstava lovskih trofejev XX. stoletja, turistični in komercialni del. Z njo bo pa še več spremnih manifestacij. Tako bo med drugim mednarodna razstava lovskih psov. Na razstavi bo Slovenija zastopana z najlepšimi lovske trofeji, na mednarodno razstavo lovske psov bodo poslali najlepše lovske pse izrazito slovenskih pasem, t.j. kratkodlake in resaste istrijance ter kraške ovčarje.

Upravni odbor sklada SRS za pospeševanje proizvodnje in izdelovanja filmov je pri ocenjevanju lani izdelanih slovenskih filmov ugotovil, da sta najboljša celovečerna filma Klopčičev film „Zgodba, ki je ni“ in Stiglicev „Amandus“. Prvi film je dobil nagrado 24, drugi pa 12 milijonov starih din. Avtorja filma bosta od nagrade imela zelo malo, ker sta nagradi le neka vrsta kriterija negativne razlike med proizvodno in produktivno ceno filma. Za več kratkih filmov so podelili nagrade v višini 2 do 5 milijonov st. din.

V Mariboru razširjajo plinarno. Sedaj je v njej dnevna proizvodnja plina 12.000 do 14.000 kub. m. plina. po razširitvi bo pa plinarno dnevno razpolagala s 24.000 kub. m. plina.

Predstavniki slovenskih železnar Jesenice, Ravne na Koroškem in Store pri Celju so se dogovorili za tesnejše medsebojno sodelovanje glede skupnega planiranja proizvodnje ter nastopanja na domačem in inozemskem trgu. Pri Veržejah grade most čez Muro. Gradbena dela opravlja podjetje Gradis iz Ljubljane, zemeljska pa Geoteknika iz Zagreba.

Zunanje mariborske občine dolgujejo šolskemu skladu v tem mestu za lani 240 milijonov dinarjev, delovne organizacije pa tudi precejšen znesek, ker so svoje obveznosti izpolnili samo 84%. Na februarjem sestanku glede financiranja šolstva so se delavske organizacije obvezale, da bodo zbrale za vzdrževanje šolstva 700 milijonov dinarjev, eno milijardo in sto milijonov

in. bodo pa morale prispevati vse obine skupaj z mariborsko, iz katerih se otroci šolajo v mariborskih srednjiholah.

V Rimski Čardi pri Murski Soboti je 21. februarja iz opuščene vrtnice za nafto bruhal 20 m visoko s pritiskom dveh do treh atmosfer curek termalne vode. tople 55%. Sodijo, da so na tem področju velike količine vroče termalne vode.

Pohlep po lahkem zaslužku ne pozna nobene morale. To je potrdilo ljubljansko podjetje Centromerur, ki je leta 1965 na spomladanskem velesejmu v Lipskem sklenilo pogodbo z nekim nemškim urarskim podjetjem za dobavo 25.000 ur znamke Exact. Nemška tovarna pa na ure ne bi smela označiti. Ja so bile ure izdelane v Nemčiji (Male in Germany), ampak bi te ure morale imeti oznako „Swissmodel“.

Ker pa se je po starem pregovoru, la nobena stvar ni tako skrita, da ne bi prišla na dan, zgodilo isto tudi v tem primeru, je javno tožilstvo zadevo prijavilo sodišču, češ, da je Centromerur s takim nečestnim početjem škodil ne samo svojemu ugledu, ampak tudi ugledu države v inozemstvu, razen tega pa skušal zavestno goljufati kupce. Gospodarsko sodišče prve stopnje je podjetje Centromerur oprostilo obtožbe, ne pa višje gospodarsko sodišče, ki ga je zaradi omenjenega prestopka obsodilo na 5 milijonov starih dinarjev kazni, odgovornega direktorja na 100.000 starih dinarjev in na kaznen, da tri leta po pravomočnosti sodbe ne bo smel opravljati zunanjetrgovskih poslov.

Umrli so. V Ljubljani: Martin Rozman, mesarski mojster, Ernest Rusjak, Francka Dovč, Stefan Tihelj, želupok, Ivan Gregorc, biv. trgovec, Jože Černe, strojevodja v p. Arton Škraba, Ivan Matelič, učitelj v p. Katica Boh, Marija Remic roj. Jeraj, Marija Döver roj. Zupan, Adolf Čepcon, upok. in Marija Golmasev roj. Šlibar, vdova Ribnikar, pos. in biv. gostilničarka v Koverju, Anica Plaznik, fakturistka v Trbovljah, Marija Voljkar v Zg. Tuhi-nju, Marjanca Albreht na Rakeku, Alojz Brgles, pos. v Blatni Brezovici, Ignacij Marincič, biseromašnik, biv. vojni kurat v p. v. Vidu pri Stični, Pepca Jurca v Gornjem gradu in Manca Rožanc v Spodnjih Pirničah.

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

XII. Slovenski dan, katerega slavje je bilo napovedano za preteklo nedeljo, 2. aprila t. l. na Slovenski pristavi v Morunu, se zaradi izredno slabega vremena ni mogel vršiti. Zato je preložen na prihodnjo nedeljo, 9. t. m., s sporedom, kakor je objavljen na drugem mestu.

SAN MARTIN

Šesta obletnica Slovenskega doma in 50 letnica Majniške deklaracije. Slovenski dom v San Martinu je letošnjo proslavo šeste obletnice blagoslovitve

svojega doma povezal s proslavo 50 letnice Majniške deklaracije. Proslava bo v nedeljo 23. aprila. Vse organizacije, ki imajo svojo streho v sanmartinskem domu, se že pridno pripravljajo, na ta veliki praznik.

Občni zbor Sanmartinskega odseka SFZ. V soboto 1. aprila zvečer so imeli sanmartinski fante, združeni v odseku SFZ, svoj redni občni zbor. Poleg 21 fantov sta se zbora udeležila tudi krajevni dušni pastir č. g. Gregor Mali in predsednik SFZ Jernej Dobovšek. Občni zbor je vodil odseka predsednik Jože Ziherl. G. župnik Mali je naslovil

Slovensko-argentinska odprava na Kontinentalni led 1967

Naslednji dan, 17. februarja, dosežeta podnožje južne skalne stene. Kakih 100 metrov navzgor plezata ob robu serakov, da najdeta kak možen prehod za naslednji dan. Nato se vrjeta v taborišče. Drugo jutro, 18. 2., se spet zdani v jasni, čeprav v vetrovju. Na zahod se vidi čez Upsalo do verige Don Bosco in do južnega sklopa Murallona. Zarina se v južno steno Campana, kjer se v početku malo zaplezata. Zato se vrjeta dol in poskusita nekoliko zahodnejše. Tu gre lažje. Ob robu krhke prodaste stene, kakih 500—600 metrov visoke, se vzpneta do njenega vrha in izstopita na rampo. Tehnično ta stena ni posebno težka; le v zadnjih sto metrih je četrta stopnja. Kakovostno pa je vsa stena slaba, gnila.

Nadaljujeta s tega plateauja proti vrhnjemu grebenu Campana. Od rampe naprej je vsa gora ledena. Dober, trd led. Še se vzpenjata med ledenimi in razsežnimi razpokami v zahtevni plezariji kakih 200 metrov višje. Medtem pa so se vsi vrhovi spet zakrili. A Peter ima že nekaj izostren občutek za vreme na tem ledovju. Če bi bil zdaj z Juretom v razezi, ve, da bi šel lahko naprej. Do vrha. Za kake tri ure ali malo več je še plezarije do tje. Ustavila

pa sta se z Edvardom za kakih 300 ali 400 metrov pod vrhom. Če bi bilo potrebno, bi lahko bivakirala. Saj ta stena ima primerna mesta za take name-ne. Na rampi pa je celo dovolj prostora za šotorček. Z Juretom bi torej razmema lahko opravila. Njuna letošnja plezarija v steni Norte je bila veliko težja in problematičnejša, kot jo zahteva Campana. Litvanec pa še ni dovolj utrjen plezalec in re izkušn „ledar“. Zato bi rad odnehal in se vrnil. Sestopita zato do vrha spodnje skalne stene, kjer čakata na rampi kakih dve uri, ko se zjasni. Peter slika in predlaga bivak, varen in še kar primeren. Kornais pa si ne upa biti kos takim podvigom in Peter ga ob 21 pripelje nazaj v zgornjo koč Institutu. Dva dni za tem, 20. februarja, sta spet na estanciji. Peter pa zdaj ve tudi za pot na Campano!

Ze stare skušnje potrjujejo, da se takó improvizirane naveze, kot je bila gornja, le malokdaj obnesejo. Vsaj kar zadeva končnih uspehov. Za trening pa so nemara celo močno koristne. Brata Peter in Jure Skvarča pa sta dobro uplezana drug z drugim in predstavljata verjetno doslej najboljšo slovensko zamajsko navezo. Prav gotovo sodita tudi

ra navzoče nekaj lepih in globokih besed ter poudaril pomem organizacije za slovenske fante. Po podanih poročilih so bile volitve novega odbora in so bili izvoljeni: za predsednika Ziherl Jože, za športnega referenta Dimnik Pavle, za odbornike (ki si bodo na prvi prihodnji seji med seboj razdelili odborriška mesta) pa Hrovat Andrej, Jesenovec Marjan, Leber Rudi, Marinček Jan, Novak Jože in Verbič Gregor.

MAR DEL PLATA

† Alojzija Štrukelj roj. Šavli

Nase naselje v Mar del Plati je zadel hud udarec zaradi izgube narodno zavedne Slovenke ge. Alojzije (Luise) Štrukelj roj. Šavli, ki je po kratki ali mučni bolezni preminula v soboto, 18. februarja, zvečer v bolnišnici Hospital Regional.

Pokojna Luisa je bila rojena na dan 17. januarja 1902 v prijaznem Tolminskem Lomu pri sv. Luciji na Soči pri Tolminu, kjer je na podeželju preživela svoja mladostna leta in se tam spoznala s svojim zaročencem France-tom Štrukljem, kateremu je sledila v Argentino in se leta 1930 z njim poročila.

V Luenos Airesu sta si kmalu s trudom in pridnostjo postavila lastno hišo, katero sta po 15 letih prodala in se za stalno preselila v Mar del Plati, kjer sta si zopet uredila svoj lasten udoben dom, ki je kmalu postal zbirališče narodno zavednih Slovencev.

Pokojnica spada med one naše rojakinje, ki tudi v tujini kljub raznim težavam in zaprekam niso zatajile in pozabile svoj rod, ampak ostale zavede in ponosne Slovenke.

V Mar del Plati si je vsled svojega vzornega zadržanja, vztrajnosti in razumevanja pridobila velik ugled in spoštovanje, vsled česar so se polagoma začele okoli nje zbirati vse zavednejše slovenske družine, katere je privlačila njena nesebičnost in požrtvovalnost, da gre svojim rojakom kolikor je le mogla na roke in jim pomaga.

Kot dobra Slovenka je ostala vedno v prvih vrstah narodne delavnosti, saj je večinoma ona pripravila ali pa vsaj pomagala organizirati razne javne nastope in prireditve slovenske skupnosti, od katerih so se mnoge, posebno one v ožjem krogu (40 do 50 obiskovalcev) vršile v prostorih njenega gostoljubnega doma.

V zadnjih letih pa je bila njena najvažnejša zamisel ostvaritev slovenskega Panteona, s kapelico posvečeno slovenskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu, ki naj bi se postavil na novo grajenem mestnem vrtnem pokopališču, kot večni in trajni spomenik slovenske kolonije v Mar del Plati. Medtem ko se vprašanje našega Panteona nahaja že pred končno rešitvijo in skoraj pred podpisom pogodbe z mestno občino, pa pokojnica na žalost ni dočakala, da vidi uresničenje svojega prizadevanja.

Kako cenjena in spoštovana je bila pokojnica je najbolj pokazala velika udeležba pri njenem pogrebu drugi dan v nedeljo, 19. februarja, dopoldne, pri katerem je žalne obrede in molitve opravil dušni pastir slovenske kolonije č. g. Boris Koman, dočim se je dr. Kišovec v imenu slovenske skupnosti poslovil od prerano umrle rojakinje.

x. y.

Ukrajinska katoliška univerza

Kakor smo že poročali, bo slovenska otvoritev univerze 9. aprila t. l. v veliki dvorani Slovenske hiše, ob 11 dopoldne, na R. L. Falcón 4158, Capital.

Začetek predavanj je predviden za soboto, 15. aprila t. l., ob 17 v prostori Ukrajinske hiše na R. L. Falcón 3950, dve kvadri od Slovenske hiše proti središču mesta. Ob tej priliki bodo poslušatelji skupno s profsorskih zborom prilagodili dneve in ure predavanj obstoječim možnostim.

Slovenskim poslušateljem se je moglo vpisati pri Fajdigi Pavlu. po predhodnem telefonskem dogovoru na številki 629-9174 v večernih urah, razen tega pa vsak dan v uradnih urah v Dušnopastirski pisarni, ob četrtek zvečer pa v pisarni Svobodne Slovenije v Slovenski hiši.

Naj ne bi bilo slovenskega izobraženega mladeniča in mladenke, ki se ne bi potrudil in se v nekaj urah tedensko izobrazil akademsko tudi v predmetih, ki se tičejo njegove slovenske domovine in njega samega osebo.

Prav tako je pričakovati, da se bo otvoritvene slovenosti 9. aprila udeležilo veliko svobodnih Slovencev, ki jim je mar obstoj svobodne slovenske kulture in znanosti v izseljenstvu.

SLOVENSKA VAS

Luč z gorā — uprizoritev v Slovenski vasi (18. in 19. marca 1967) za uvod v proslavo petnajste obletnice krajevnega odseka SFZ, ki nosi tudi ime po padlem domobrancu-bogoslovcu: „fantovski odsek Jožeta Mehleta“.

Mladina si za jubilej svoje organizacije skoro ni mogla izbrati boljsega kot z igro na odru pokazati svoj program. Ni si moglo misliti mladine brez idealizma in vne me za dobro. Zlasti vendarji dobi je v ospredju apostolat, zato je naši mladini čestitati k posrečeni izbiri igre za petnajstletnico!

Dvorana je bila obkrajat povoljno zasedena. Morda ni bilo dovolj primerne propagande, kar pa ni bila krivda prirediteljev.

Režiserjem (Stanetu Mehletu in Maksu Janu) je treba dati priznanje k lepemu uspehu, saj sta s po večini samimi novinci ustvarila odsko uprizoritev na prav lepi višini z nekaterimi prav odličnimi prizori (n. pr. v razredu pri pouku ali v odmoru). Mnogo pa bi se dalo izboljšati z boljšim obvladanjem vlog in lepšim jezikom. Šepetalka (Mari Sušnikova) ni tako pač ostala povsem neopazna!

Ugajala je scera po zamisli Cirila Jana, ki je bila odru in delu odgovarjajoča.

Če se sedaj še dotaknemo podajanja in poteka igre, moramo ugotoviti, da so se prizori razvijali povsem naravno, nekateri prav dobro živjeti in prepričevalno. Glavna teža — zato pa tudi večje priznanje — pade na vloge Mirka (Ciril Jan), Kurta — prebrisanega zakulisnega dijaškega vodje (Jože Grbec), Otona (Franci Stanovnik) in Hinka (Danilo Romé). Lep je bil lik kateheza profesorja Schlitzerja (Srečo Urbanja); dober je bil prizor pri pouku profesorja Walkerja (Miha Barle). Zlasti študentje so podali lepo živjeti prizore; nekateri z večjimi vlogami: levičarski Schaver (Franci Sušnik), zunanji dijaški „vodja“ Rutmayer (Nejko Kalan), Hoelzl (Jože Romé) — drugi spet z bolj nemimi vlogami: prav dobro igrari študent (Pavle Goljevšček), drugi študent (Slavko Devjak), Winman (Lado Reven) in Gill (Franci Devjak). Lepo je bila podana vloga ravnatelja (Franci Lipovec); prav tako vloge Egerja — očeta Mirka in Otona (Ivan Brolih) ter Molla — Hinkovega očeta (Bogo Rozina). Vrsto vlog zaključita Rudi (Slavko Devjak) in deček (Aleksander Criscuoli).

Za uvod v predstavo kot začetek proslavitve petrajstletnice odseka SFZ je povedal lepe misli Stanko Mehle. Dvorana je z navdušenim ploskanjem izrazila svoje popolno priznanje igralcem in cilju mladinske organizacije.

L. J.

Vestnik SFZ

Tekmovanje v odbojki za pokal Slovenski dan bo na Pristavi v nedeljo, 9. aprila, ob 14.

PO ŠPORTNEM SVETU

Nov svetovni rekord v smučskih poletih je v Vikersundu 11. marca postavil Avstrijec Bachler s skokom 154 m. Bachler je tudi osvojil prvo mesto v skupni oceni pred Norvežanom Grinjem in Wirkolom. Slovec Ludvik Zajc je s skokoma 98 in 115 m zasedel odlično 9. mesto.

Slovenski smučski skakalci Pečar, Smolej in Žonta pa so tekmovali iste dni v Štrbovem v ČSSR. Vsa prva me-

Vsak teden ena OTROK SE IGRA

France Lokar

Ljubim cvetje v vrtu in sonce na njem, kruh v namiznem prtu in mamin objem.

Delam hiše in potice, moja vas je bogata, pečem na soncu potice, vse kar iz blata.

O, jaz sem bogat in marsikaj znam, ves svet mi je zlat, ker mamico imam.

sta so odnesli domačini, le Pečarju se je posrečilo vrniti se na 7. mesto.

Na Vitrancu pri Kranjski gori je bilo že tradicionalno mednarodno tekmovalje v alpskih disciplinah, ki se je zaključilo 12. marca. Francoski tekmovalci so spet osvojili prva mesta: Mladi Blanchard je bil prvi, tretji pa Russel. Drugo mesto je nepričakovano zasedel Poljak Bachleda. Peter Lakota je bil deveti, v prvem teku pa je bil celo drugi.

V Trbovljah je bil 11. marca izbirni telovadni rastop za evropski pokal, ki je bil 26. marca v finskem mestu Tampere. Miro Cerar je kljub temu, da zaradi poškodb že dalj časa ni nastopal, osvojil prvo mesto. Poleg njega bo Jugoslavijo zastopal še Kuessel, rezerva je Brodnik. Ti trije ter Rafajlovič (Sarajevo), Vrtič in Keršič pa Vido- vič (Sarajevo) bodo nastopili 8. aprila v Kijevu na srečanju med Ukrajino in Jugoslavijo.

OBVESTILA

Sobota, 8. aprila:

Jegličeva osnovna šola v Slov. hiši bo začela s poukom ob 9 dopoldne. Srednješolski tečaj v Slov. hiši bo prišel z rednim poukom ob 15.30.

SKAD — Sestanek v Slov. hiši ob 19. Razgovor o Slovencih na Tržaškem in Goriškem. Vodi ga. Kraljeva. SDO Morón sestanek ob 18.

Nedelja, 9. aprila:

V Slovenski hiši ob 11 uri otvoritvena slovenost Ukrajinske kat. univerze s slovenskim oddelkom.

Popoldne ob 16. na istem kraju letno zborovanje Kat. akcije.

V Slov. domu v Carapachayu ob 17. uri ponovitev mladinskih igre Palkči.

SDO — San Martin ob 10. uri redni občni zbor.

Sobota, 15. aprila:

Somškovem domu ob 20 uri predavanje. Prvenstveni vzponi slov-argentinke ekspedicije na Kontinentalni led v letu 1967. Barvne skioptične slike in film. Vodita brata Skvarča.

Nedelja, 16. aprila:

Občni zbor SFZ ob 10.30 v Slov hiši V Slovenski hiši občni zbor Slov. dekljske organizacije.

V Slovenski hiši ob 16. uri koncert mladinskih pevskih zborov iz Berazateguija, Morona, San Martina in Slovenske vasi v korist Slovenske hiše.

V Slomškovem domu družinska nedelja. Po maši predavanje g. Franca Sodje CM o spolni vzgoji mladine, nato skupno kosilo.

Nedelja, 23. aprila:

Slovenski dom v San Martinu: šesta obletnica blagoslovitve doma pove-zana s proslavo 50-letnice Majniške deklaracije.

Ponedeljek, 1. maja:

V Slovenski hiši ob 9. uri dop. občni zbor Družabne pravde.

Nedelja, 7. maja:

Blagoslovitev Slovenske hiše, povezana s proslavo 50-letnice Majniške deklaracije.

V enoletni dopolnilni kurz slovenskega srednješolskega tečaja Marka Bajuka za bodoče učitelje na slovenskih osnovnih šolah v izseljenstvu se morejo vpisati:

1. Vsi, ki so končali srednješolski tečaj Marka Bajuka ali v Evropi vsaj nižjo srednjo šolo.

2. Vsi, ki so končali tukajšnje učiteljske (escuela normal). Vpisovanje bo se v soboto, 15. aprila, pred pričetkom pouka v Slov. hiši od 14—15. Vsakdo naj prinese s seboj zadnje šolsko spričevalo. Vpisnina in šolnina znaša 100 pesov, ki jih je treba izročiti ob vpisu. Pričetek tečaja ob 15.

Prva skupina bo imela naslednje predmete: verouk in pedagogiko (menjaje), slovenščino, didaktiko in metodiko (menjaje), petje in praktično delo (menjaje). — Druga skupina pa: verouk, petje (neobvezen predmet), slovenščino, zemljepis in zgodovino.

Slomškov dom, v soboto, 15. apr., ob 20

Prvenstveni vzponi slovensko-argentinske ekspedicije na Kontinentalnem ledu v letu 1967

Vodita brata Skvarča.

Vabita Slovensko planinsko društvo in Slomškov dom

KONCERT

za uvod blagoslovitve Slovenske hiše, ulica Ramón Falcón 4158, v Buenos Airesu, kjer bodo sodelovali mladinski pevski zbori:

- Berazategui
- Morón
- San Martín
- Slovenska vas

bo v nedeljo, 16. aprila, ob 16 v Slovenski dvorani

♦ Koncert bodo izvajali mladi pevci pod vodstvom ge. Marije Geržiničeve, ge. Zdenke Janove, g. Jožeta Omahna in g. Borisa Pavšerja.

♦ Že danes: lepo vabljeni!

Ugodno prodaja

DAMSKO MODNO TRGOVINO

in boutique s stanovanjem in telefonom

STANISLAV ZUPANČIČ
Martillero Público Nacional

Corrientes 3284/I-A tel. 88-4178
od 16—19

Obveščam, da je občina San Justo dala trimesečni rok za ureditev gradbenih načrtov. To velja za stanovanjske hiše, kakor tudi za industrijske obrate. Po preteku tega roka bodo visoke kazni.

JANEZ JEREB
gradbeni tehnik

Sarandi 3312 San Justo
T. 621-2006

Dr. FRANC KNAVS ODVETNIK

Lavallo 1290, p. 12, of. 2, Capital
T. E. 35-2271

Uradne ure od 17—20
Na telefonu tudi dopoldne (10—12)

Lujan, Francija 952

T. E. 735 ali 516

V petek in soboto od 9—13 ure

Važno obvestilo za vse neodvisne delavce in delodajalce:

V odvetniški pisarni smo odprli poseben oddelek za celotno obravnavanje pokojninskih in davčnih obveznosti in sicer: Moratoria previsional Ley 17122, katere veljavnost poteka dne 30. aprila 1967 in Impuesto a los Réditos. Ta pa zapade dne 20. aprila t. l.

Za urejevanje pokojninskih in davčnih obveznosti uradujemo do konca aprila t. l. vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne.

Prodajam ali oddam v najem

LOKAL V CENTRU

z majhnim stanovanjem in telefonom

STANISLAV ZUPANČIČ

Martillero Público Nacional

Corrientes 3284/I-A tel. 88-4178
od 16—19

CARAPACHAY

Dramatski odsek Slovenskega doma priredi v soboto, 8. aprila ob 19 in nedeljo, 9. aprila, ob 17 Ribičičevo mladinsko igro

PALČKI

Sodelujejo otroci slovenskega šolskega tečaja

Scenarija: Jože Korošec

Režija: Albin Petelin

Glasba: Vital Jobst

UKRAJINSKA KATOLIŠKA UNIVERZA PAPEŽA SV. KLEMENTA V RIMU

PROGRAM

Otvoritvene slovesnosti Fakultete za filozofijo in humanistične vede s slovenskim oddelkom, podružnice v Buenos Airesu, v veliki dvorani Slovenske hiše, 9. aprila 1967, ob 11, na Ramón Falcónu 4158, Capital

1. Petje narodnih himen: argentinske — ukrajinske — slovenske
2. Otvoritev in čitanje ustanovnega dekreta Nj. Emin. kardinala Josipa Slijića — univ. prof. dr. Bogdan T. Halajczuk
3. Slavnostni pozdrav: — Msgr. Anton Orehar, direktor slovenskih dušnih pastirjev
— Dr. Vasilij Ivanjckij, predsednik Ukrajinskega osrednjega predstavništva v Argentini
G. Miloš Stare, tajnik Narodnega odbora za Slovenijo
4. Inauguracijsko predavanje — univ. prof. dr. Tine Debeljak. Pesnitev „Ivan Višenski“ ukrajinskega pesnika Ivana Frankoja in naš ekumenski čas.
5. Zaključni govor: — prevz. škof msgr. dr. Andrej Sapeljak, apostolski vizitator za katoliške Ukrajince v Argentini in pokrovitelj novoustanovljene fakultete.

Evropski diplomat, ki živi v Barrio Belgrano, išče

KUHARICO

z dobrimi priporočili. Stanovanje v hiši. Vprašati na telefon 73-3307

Prodajam zadnjo bogato komentirano izdajo

Cankarjevih izbranih del

Naslov v pisarni SKA na R. Falconu

JAVNI NOTAR

Francisco Raúl Cascante

Escribano Público

Pta. baja, ofic. 2

Cangallo 1642 Buenos Aires
T. E. 35-8827

URADNICO

s trgovsko šolo in prakso išče

Papel Brill S. A.

Pismene ponudbe na Tejedor 244 — Capital Federal

Izredno poceni prodajam

FOTOTRGOVINO

v najstrožjem središču Capitala, elegantno opremljeno in dobro vpeljeno s telefonom

STANISLAV ZUPANČIČ

Martillero Público Nacional

Corrientes 3284/I-A od 16—19 T. E. 88-4178

Slovenski dom v San Martinu

vabi vse rojake na

VI. OBLETNICO BLAGOSLOVITVE DOMA

združeno s

proslavo 50-letnice majniške deklaracije

ki bo v nedeljo, 23. aprila

Dopoldne ob 11: sv. maša in blagoslovitev dvorane

Popoldne ob 15.30: akademija

Zvečer: družabni del, pri katerem sodeluje orkester Planika-Edelweiss

V NEDELJO, 9. APRILA, NA PRISTAVI

XII. SLOVENSKI DAN

Služba božja ob 11.30

Kosilo

Popoldne vesela družabnost v senci Pristave.

Ob dvajsetletnici organizirane slovenske skupnosti v Argentini naj bo Slovenski dan nov izraz naše povezanosti

VABIJO SLOVENSKE ORGANIZACIJE V ARGENTINI

Janez Jalen

Trop brez zvoncev

Povest

Opresni ženini

Cvetni teden je pričela priletati črna kuretna na rastišča. Zapeli so prvi petlini. Pa se je vreme sprevrglo in so spet utihnili. V dolini je dež spral pajčevinasto mrro raz ozimine in travo. Vrh Rudnice in Studora je pobelil sneg. V gorah ga je padlo za dobro ped, ki je pa hitro skopnel, brž ko ga je obsijalo sonce.

Senice, ki so pozimi na oknih projačile za bučne pečke, so skoraj vse odletele v goščave. Strnadi so se z dvorišč prazgubili na polje in v senozi. Na vrtovih pa so zagospodarili ščinkavci.

V jezeru so zagagale race. Taščica je poživljajoče drobila od prvega sveta do poznega mraka. Drug za drugim so se vračali ptiči z juga. Med hišami in skednji v vaseh so švigale prve lastovice. Rastoča pomlad, konec posta in bližnja velika noč so budili in ljudeh veselo voljo.

Hribarjev Peter je postajal od dne do dne bolj razmišljen. Vnema, da si čimprej postavi lastno streho, ga je minevala. Z Jerco sta nekam pridržano govorila. Oba sta se zavedala, da si nekaj prikrivata. Oba sta pa vedela, da vsakega po svoje boli strel v Vojah.

Peter si svojega opazovanja in doganja, kdo je najbrž v zgodnji pomladi ustrelil srnjaka v Vojah, ni upal nikomur razodeti. Stricu Tomažu bi bil rad zaupal in kar grdo se mu je zdelo, da mu ni. Prav on mu je pripomogel, da bo na jesen, če bo šlo vse po sreči, stanoval v lastni hiši in se mu ne bo ženiti na roke. Čeprav ne lahko — te-

žila so ga že leta in še vedno je upravljal lovsko službo — mu je hodil pomagat, kadar koli je utegnil. Večkrat, ko sta zidala podstavek in žagala bruna, je že odprl usta, da bi povedal, pa se je vselej ustrašil. Stric bi mu utegnil oponesti, kako ga je svaril, naj se pri Tkalcčevih nikar ne prenaagli, in on bi mu moral dati prav. In kdo ve, kaj bi mu stric nasvetoval ali pa celo zahteval. Najraje, da naj zgovor z Jerco podere, ko nikoli ni mogel kaj prida Tkalcu. Ljudem bi se dal v zobe in kaj bi rekel Vencelj! Seveda, če bi mogel Boštjanu dokazati, da je bil res on. Pa bi moral molčati in vsi bi rekli, da je Jerco pustil zavoljo Grmove špelce. Pa je še tvegano, če bi ga špelca marala, takega vetrnjaka, kakor bi upravičeno mislila. In če bi tudi privolila, naj povpraša zanj pri očetu, bi mu utegnil Grm pokazati vrata.

Kakor teka plarinski zajec, ki ga vzdigne dober gonjič, venomer v istem krogu okrog hriba ali globeli in se vedno znova vrača na isto sled, tako so neprestano kolobarile Petrove misli in se vedno znova začnemale tam, kjer so se pravkar nehale.

Peter si je kar oddahnil, ko so nje-ga in strica Tomaža poklicali od dela rdečkasti črni zaljubljenici. Odsila sta v gore vsak v svoje lovišče zasliševati de-bele peteline in ruševce.

Resa je kakor obnorel. Čutil je zad-nje dni zamišljenost svojega gospodarja. S povešenim repom je hodil naokrog, včasih sédel in zdaleč gledal Petra, kar-kor bi hotel očitati, zakaj se zanj tako

40

malo meni. Sedaj pa, ko je Peter polril oprtnik, da je postajal čimdalje obilnejši, se je Resa kar tresel poleg nje-ga in nestrpno cvilil. Ko je pa lovec zadel še puško na rame, je začel od veselja visoko poskakovati in glasno la-jati. Peter mu je dopovedoval, da ga re more vzeti s sabo, da bel pes ne spa-da na rastišča črne kuretnine, da bi mu vse peteline preplašil, pa Resa kar ni hotel razumeti. Peter je vedel, če ga pusti žmitkovim, ki so psa lepo oskrbovali, kadar njega samega ni bilo do-ma, bo Resa pri prvi priliki ušel in pri-tekkel za njim. Težko mu je bilo, da ga je moral pripeti na verigo; ni dosti manjkalo, da se ni vrnil in ga spet spu-stil, tako žalostno je zvesta žival joka-la za njim. Seveda, špelca bi ga znala utolažiti, pri Jerci pa utegne biti vča-sih celó tepen. Pa naj le poskusi. Da je takrat stal stric Tomaž poleg njega, bi Peter ne bil prav nič pomisljal in bi mu bil vse naravnost povedal. Tako je pa samo hitreje stopil, da čimprej ni več slišal psa.

V rebri za vasjo so se pasli jarci. Pred nedavnim storjena jagnjeta so poskakovala okrog mater. Sonce se je poigravalo na snežnobelih kožuškah. Tu pa tam je katero posesalo iz nabreklega vimena. Matere so jih nepre-stano klicale k sebi, kakor bi se bale, da jim mladičev ne odnese orel. Peter je vedel, da se v jeseni vsa jagnjeta ne bodo vrnila s planine in da ga bodo gospodari gledali postrani, kakor bi bil on kriv.

V skalnem bregu so objedale koze odganjajoči češminj. Kozlič, ki so ko-maj trdno shodili, so se učili tkati med seboj. Po resju in kurjicah, po jetniku in pljučniku in po drugem zgodnjem cvetju so šumele čebele, na leski in vrbi ob vodi pa so nabirale obnožino. Med pozvanjanje tankih zvoncev drob-

nice se je mešalo cingljajoče petje se-nic. Mlad kozarček je skušal oponašati žvižgajočega kosa.

Pred Petrom se je dvignil iz odga-njajoče trave metulj koprivar, mimo ušesa mu je pa pribrenčal zajeten čmrlj. Letel je proti Lazku. Peter se je ozrl za njim in zagledal kamenje in zložene sklade lesa ra svojem stavbišču. Preden je spet stopil navkreber, ga je namesto priklenjenega Rese ujela skrb zadnjih tednov.

Jerca prav gotovo vé, se je domislil, da je oče ustrelil srnjaka. Saj so ga vendar vsi jedli. Seveda, da so ga. Pe-ter se je spomnil, da so ga Jerčini še nedorasi bratje, Balant, Matevž in Ja-nez, tiste dni potem nekako zasmehljivo pogledovali. Če se ne moti, so se celo na skrivaj s komolci dregali. Nima Jerca prav. Če že ni mogla ubrari-ti očetu, da se je spozabil prav v njemu izročnem lovišču, naj bi vsaj smrkv-ce strahovala, da bi ne kazali, češ kako ga imamo za norca, zaljubljenega lov-ca, svoje sestre ženina.

Misli so Petra razvnele, da je hodil čimdalje bolj naglo. Začel se je znojiti. Nemalo ga je grela tudi jeza.

Da bi mu Jerca kar naravnost po-vedala, kaj je zagrešil oče, ne, tega re-mara. Saj vé, da bi ga moral naznaniti ali pa prelomiti prisego. Ona pa naj bi potem hodila za pričo proti lastnemu očetu. Namignila bi pa lahko vsaj tako malo od strani. „Nak. Tudi to ni nič,“ je hitro glasno sam pred sabo preklical svojo željo in se hkrati zavedel, da je spet zašel kakor v čarovni ris ra križ-potju, ki se v njem vrtil in ne zna sko-čiti iz njega.

Sam nase jezen je Peter še hitreje stopil in kmalu prišel tako visoko, da je hodil po na novo zapadlem talečem se snegu. Držal se je prisojnih strani. Vedel je, da si črna kuretna kar nikoli

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare

Redactor: José Kroselj

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503

Argentina

CORREO
ARGENTINO
Central 9

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual No. 910.387

Naročnina Svobodne Slovenije za leto 1967: za Argentino \$ 1.900.—. Pri pošiljanju po pošti doplačilo \$ 100.—. Za ZDA in Kanado: 12 dolarjev za pošiljanje z letalsko pošto, in 9 dolarjev za pošiljanje z navadno pošto.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 33-7213

(Se nadaljuje)